

✧ **Jósvafői népi mondások** ✧
(Adorján Mária gyűjtéséből)

Nem tudsz - mire jutsz.
A mai napot megadták, a holnapot nem is ígérték.
A fiatal meghalhat, az öregnek muszály!

(Bak Dániel 1977)

Nyáron gyűjts - télen fűts!
Könnyű a békát a víz felé ugratni, úgy is arra megy!
András nap közeledik, a felhő tornyosodik.
Az igaz, hogy megettek 22 q terményt (a disznók) de hát a szája után szép minden.
Kinek hol a híve, oda húz a szíve.
A farkas nem eszi meg a telet.

(Dovola Béla)

Egy az - titok, kettő az - homály, három az - világos.
Az éjnek füle van, a napnak szeme.
Ki minek nem mestere, hóhéra az annak.
Igaz mondás, - nem emberszólás.
Gengés, mint a csobánkai menyecske.
Terelem a gondom, bajom.
Isten mondja: ember vigyázz magadra, - én is úgy vigyázok.
Minden zsákra akad folt, - akár vászon, - akár gyolcs.
Piroska napja: január 18: "ha ma fagy, 40 napi el nem hagy.

(Tarjányi Lajosné sz. Bak Piroska)

Felettünk az idő eljár és senkire sem vár.
Aki Mihály nap (IX.29.) szalma kalapot hord, attól nem kérnek tanácsot.
Valami - nincs sehol.
Nem hordunk az erdőre tőkét.
Meglökte, mint tehén fara a vályút.
Ha Pál-fordulás (jan.25.) - tiszta, bőven terem mező, puszta. De ha nedves, a kenyér lesz kedves.

Két idős asszony beszélget. Az egyik fájdalmas arccal sorolja gondjait. A másik hallgatja, majd megszólal:

"Te Eszter, - nem fázol Te annyira, mint amennyire reszketsz!
Fülem mellett: gyalogút.

Tudd meg ember - közeleg a tél,
Kórót zörget a novemberi szél.

Rólam Jézus emlékezzél
Akiért a földre jöttél
Veszni engem ne engedjél.

Hívom az élőket
Megsiratom a holtakat (harangszó).

Legyen megáldva, amit a szeretet megszentelt!

Az ökröt a szarvánál, az embert a szavánál lehet megfogni.

Júliusban arass, akkor lesz kenyered,
ne kíméld hát a munkától tenyered.

A hamarban egy betűje sincs a jónak.

Amikor árad a víz, a tetején úszik a ganéj.

Hó a rácson Katalinkor, fekete lesz karácsonykor.

Aki megmenti a farkast, megöli a bárányokat.